

Leef blij dan
ben ik ook blij

Willie Moonen

Door Willie Moonen
Opgedragen aan Johanna Marie Moonen-Maat
Oma van Sander

Auteur: Willie Moonen
Illustrator: Ron Bausch
ISBN: 9789402190939
© Willie Moonen

Voorwoord

Die dagen, nadat mijn Mamma overleden was, liep ik in haar huis rond. Ik raakte al haar spulletjes aan. Op de één of andere manier was het vreemd om haar spullen aan te raken. Ze leken niet meer van haar. Ik keek in haar kledingkast. Ik rook haar nog...Mamma.

Ze rook altijd naar de lente. Een zachte bloemengeur. Ik spreidde mijn armen wijd om haar kleding heen en drukte haar tegen me aan. Ik voelde nog haar warmte. Het huis was stil. Vreemd stil. De klok tikte, gewoon, of er niets was veranderd. Tik... tik... tik...
Ik keek naar de deur. Ik verwachtte, dat ze ieder moment binnen zou komen en dat we samen zouden dansen.

Zo blij met elkaar.

Maar niets gebeurde. Uren heb ik daar gezeten. Om het uur speelde de grote klok haar lied. Ik rilde.
Na uren zo stil gewacht te hebben, op iets wat nooit meer komen zou, viel mijn oog op een klein houten potje. Ik had het eens voor haar uit Spanje meegenomen. Ik nam het in mijn hand. Ik deed het dekseltje open. Er zat een briefje in. Klein opgevouwen. Ik kon het haar zo zien doen. Voorzichtig vouwde ik het briefje open. Ik weet nog dat ik om me heen keek.

Ze was er.

Met ingehouden adem las ik haar woorden.
"Op deze zonnige dag wil ik jullie zeggen hoeveel ik van jullie houd!"

Opnieuw geboren

Je bent niet weggegaan
Ik heb het niet gezien
Ik ben je niet verloren
Je bent opnieuw geboren
In mij

Afscheid

Afscheid nemen
van jou
Het doet zo'n pijn
Ik ken je al
mijn leven lang
Afscheid nemen
Ik ben zo bang
voor morgen
Als het werkelijkheid
zal zijn

Johanna

De wind liet mij weten
dat je er was die dag
De wind nam jouw as
Een nieuw geborene
En de wind fluisterde
jouw naam
in de eeuwigheid

Hoe kon ik dit verlies dragen

Hoe kon ik dit verlies dragen
zonder de grond te kussen
waar de aarde jouw lichaam nam
Waar jouw ziel woorden sprak
die de bomen lieten ruisen
De vogels lieten zingen
De zon gouden stralen gaf
Waar de natuur alle wetten brak
toen onze zielen zich verbonden